

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/300/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1209202485
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2012:1209202485.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Romana Huszára a členov senátu JUDr. Magdy Florekovej a JUDr. Zuzany Posluchovej v právnej veci navrhovateľov : 1./ Ľ. N., J. J., I. Č.. XX, 2./ I. Y., J. Š., P. Č.. XX, 3./ W. Č., J. J., T. Č.. X všetci zastúpení JUDr. Jánom Floriánom Gajniakom, advokátom v Bratislave, Šafárikovo nám. č. 2, proti odporcom : X./ O. D., J. J., I. Č.. X, 2./ E. R., J. J., L. Y. Č.. X, 3./ E. T., J. J., D. Č.. XX, o vydanie dedičstva, na odvolanie navrhovateľov proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II v Bratislave zo dňa 13. apríla 2011 č. k. 16C 52/2009-85 v pomere hlasov 3:0 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odporcom 1./, 2./, 3./ náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľov, ktorí sa titulom nároku na vydanie dedičstva podľa § 485 Občianskeho zákonníka domáhali určenia, že každý z nich je podielovým spoluvlastníkom v 3/19-ách, odporca 1./ je podielovým spoluvlastníkom v 3/19-ách, odporca 2./ je podielovým spoluvlastníkom v 4/19-ách, odporca 3./ je podielovým spoluvlastníkom v 3/19-ách nehnuteľnosti, parcely registra "E" evidovanej na katastrálnej mape s parcelným číslom 245/2 o výmere 4114 m² - orná pôda a parcely registra "E" evidované na katastrálnej mape s parcelným číslom 406/25 o výmere 10928 m², zapísané na liste vlastníctva Č.. XXX, E. D. T. J. L. J., T. Ú. Q. B., M. Q. B., okres Bánovce nad Bebravou. Zároveň prvostupňový súd rozhodol, že odporcom 1./, 2./, 3./ náhradu trov konania nepriznáva.

Vo svojom rozhodnutí uviedol, že dokazovaním, ktoré vo veci vykonal, zistil, že odporca 1./ je podielovým spoluvlastníkom v podiele 6/20, odporca 2./ je podielovým spoluvlastníkom v podiele 8/20, odporca 3./ je podielovým spoluvlastníkom v podiele 6/20 nehnuteľnosti - parc. č. 245/2, o výmere 4114 m² - orná pôda a parcely č. 406/25 o výmere 10 928 m², zapísaných na liste vlastníctva Č.. XXX, pre T. Ú. Q. B., M. Q. B., M. J. L. J.. Označené nehnuteľnosti sa nachádzajú mimo zastavaného územia obce. Odporcovia nadobudli predmetné nehnuteľnosti do podielového spoluvlastníctva na základe Osvedčenia vydaného v dedičskom konaní po zomrelej S. D., L.. XX.XX.XXXX, X.. X.X.XXXX, sp.zn. 38D 1540/2004 zo dňa 21.2.2006. Osvedčenie nadobudlo právoplatnosť dňa 8.3.2006 a Osvedčenia vydaného v dedičskom konaní po zomrelom I. D., L.. L., X.. X.X.XXXX. Osvedčenie nadobudlo právoplatnosť dňa 12.6.2006. Z obsahu Osvedčenia o novoobjavenom dedičstve po zom. S. D. S. I. D. vyplýva, že poručník mali sedem detí, z toho šesť detí a ich potomkov má neznámy pobyt. Odporcovia 1./ - 3./ sú dedičmi po synovi zom. S. S. I. D.T., S. D., X.. XX.XX.XXXX. Y. D., bola potomkom poručníkov - zom. S. D.T. S. X.. I. D.. Z obsahu rodného listu vyplýva, že I. Y., L.. XX.X.XXXX, bol synom I. E. Y. S. Y. D.. Z

obsahu rozhodnutia Štátneho notárstva Bratislava - vidiek v Bratislave, sp. zn. D 886/73 - 14, v dedičskej veci po I. Y., L. L., zom. 25.6.1973 vyplýva, že poručiteľ zomrel bez zanechania závetu. Dedičmi sa stali manželka poručiteľa W. Y., X. X, Š. a deti poručiteľa - M. Y., Q. XXX, Š., W. Č.Á., X. XX, Š., L. Y., X. X, Š. S. I. Y., X. X, Š.. Navrhovatelia neboli účastníkmi dedičského konania po poručiťoch - zom. S. D. S. X.. I. D..

Svoje rozhodnutie po právnej stránke prvostupňový súd odôvodnil ustanoveniami § 485 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ustanoveniami § 21 ods. 1, § 23 ods. 1, § 24 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom, keď uviedol, že žaloba oprávneného dediča podľa ust. § 485 Obč. zákonníka je jediným právnym prostriedkom, ktorým sa oprávnený dedič, ktorý nebol účastníkom dedičského konania, môže domôcť ochrany svojho dedičstva. Žaloba bude úspešná, ak sa žalobcovi podarí, pri splnení zákonných predpokladov, vyvrátiť právnu domnienku subjektívneho dedičského práva žalovaného ako nepravého dediča tým, že preukáže svoje dedičské právo a tak vylúči, aby nepravý dedič nadobudol dedičstvo úplne alebo sčasti. Žaloba na ochranu oprávneného dediča sa odlišuje od žaloby na ochranu vlastníka podľa § 126 ods. 1 Obč. zák., čo do subjektov posudzovaných právnych vzťahov, spôsobu nápravy a hlavne tým, že právo oprávneného dediča na vydanie dedičstva sa na rozdiel od práva vlastníka, ktoré je nepremlčateľné (§ 100 ods. 2 veta prvá Obč. zák.), premlčuje vo všeobecnej 3-ročnej premlčacej lehote, ktorá začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým bolo dedičské konanie skončené (§ 100 ods. 2 veta druhá Obč. zák., § 105 Obč. zák.). Ako pre žalobu na ochranu vlastníka, tak pre žalobu oprávneného dediča však platí, že ak je predmetom ochrany právo k nehnuteľnosti zapísanej v katastri nehnuteľnosti, možno žalovať na určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti tak, aby rozhodnutie súdu mohlo byť podkladom pre vykonanie zmeny zápisu v katastri nehnuteľnosti. V prípade žaloby oprávneného dediča ide o osobitnú žalobu, ktorá má oporu v ustanoveniach hmotného práva a nie je určovacou žalobou v zmysle ust. § 80 písm. c) O.s.p. a preto naliehavý právny záujem na určení preto nie je potrebné preukazovať. Povinnosť nepravého dediča pri vydávaní dedičstva sa riadi zásadami o bezdôvodnom obohatení, z ktorých vyplýva, že v prvom rade pôjde o naturálnu reštitúciu a len vtedy ak to nie je dobre možné, má sa pravému dedičovi poskytnúť peňažná náhrada (§ 458 ods. 1 Obč. zák.). Pre konanie o vydanie dedičstva je rozhodujúci právny stav v čase,

kedy súd rozhoduje o vydaní veci, t.j. v čase vyhlásenia rozsudku. Z tohto právneho stavu sa vychádza aj pri stanovení peňažnej náhrady v prípade, že by vydanie dedičstva nebolo možné (Rč 99/2007).

Prvostupňový súd uviedol, že z vykonaného dokazovania mal preukázané, že navrhovatelia sú právnymi nástupcami (potomkami) po zomrelom I. Y., X.. XX.X.XXXX, ktorý bol synom I. E. Y. S. Y. D.. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že Y. D. je dcérou poručiťov I. D. X.. X.X.XXXX S. S. D. X.. X.X.XXXX, po ktorých odporcovia nadobudli spoluvlastnícke právo k nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva Č.. XXX, L. D. E. T..Ú.. Q. B., M. Q. B., M. J. L. J. a to na základe rozhodnutia - Osvedčenia o dedičstve, vydanom v dedičskom konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 38D 1540/2004 a pod sp. zn. 38D 1541/2004. Navrhovatelia neboli účastníkmi dedičského konania, hoci sú dedičmi poručiťov. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania a citovaných zákonných ustanovení však prvostupňový súd dospel k záveru, že návrhu nemožno vyhovieť a to s poukazom na ust. § 24 ods. 1 zák. č 180/1995 Z.z., podľa ktorého k jestvujúcim pozemkom - ornej pôde, ktorá sa nachádza mimo zastaveného územia obce, nemôžu vzniknúť rozhodnutím súdu spoluvlastnícke podiely, ktoré by zodpovedali výmere menšej ako 2 000 m². Nakoľko navrhovatelia sa v konaní o vydanie dedičstva domáhali určenia, že sú spoluvlastníkmi nehnuteľnosti zapísaných na liste vlastníctva Č.. XXX, T.. Ú.. Q. B., M. Q. B., M. J. L. J., každý z nich o veľkosti podielu 3/19 - in, čo pri parcele č. 245/2 zodpovedá výmere 649,58 m² a pri parcele č. 406/25, výmere 1725,47 m², teda v každom prípade výmere menšej ako 2000 m², pričom pre prípad, že by vydanie dedičstva in natura nebolo možné, nežiadali peňažnú náhradu, sú návrh zamietol.

O trovách konania prvostupňový súd rozhodol podľa § 142 ods. 11 O.s.p. V konaní úspešným odporcom ich náhradu nepriznal, nakoľko odporcom žiadne trovy nevznikli.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľa, ktorým žiadali, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil, vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, alternatívne aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a ich návrhu v celom rozsahu vyhovel. Vo svojom odvolaní uviedli, že súdny komisár sa v pôvodných dedičských konaniach (Okresný súd Bratislava II, č.k. 38D 1540/2004 a č.k.38D 1541/2004), vôbec neopieral o ustanovenia zákona č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom, o čom svedčí zápis na liste vlastníctva Č.. XXX, E. E. D. T. J. L. J., pre T. Ú. Q. B., M. Q. B., M. J. L. J.. Poukázali tiež na to, že súd prvého stupňa, v danej veci, nekoná podľa piatej hlavy tretej časti občianskeho súdneho konania (osobitné ustanovenie O.s.p. o dedičstve), ale podľa príslušných ustanovení O.s.p. vzťahujúcich sa na návrh podaný podľa § 485 Občianskeho zákonníka a nemôže aplikovať zo zákona č. 180/1995 Z.z. ustanovenia týkajúce sa dedičského konania. Dikcia § 23 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z.z. ustanovuje, že rozhodnutím o dedičstve nemôže vzniknúť rozdelením jestvujúcich pozemkov uvedených v § 21 ods. 1 pozemok menší ako 2000 m², ak ide o poľnohospodársky pozemok. V rámci predmetného súdneho konania nebolo žiadané o rozdelenie pozemkov, ale iba o vydanie dedičstva na základe dôvodov uvedených v návrhu (teda navrhovateľa by sa stali spoluvlastníci predmetných nehnuteľností). Rozdelením pozemkov v súlade s katastrálnym zákonom sa má na mysli ich vyporiadanie podľa § 142 Občianskeho zákonníka, resp. iným právnym titulom podľa zákona. Ďalej aplikácia § 24 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z.z. sa má vzťahovať na konanie o dedičstve podľa osobitných ustanovení piatej hlavy tretej časti O.s.p., o čom svedčí dôkaz 50/ nad časťou vety „rozhodnutie o dedičstve“, teda na konanie o dedičstve ako je vyššie uvedené. Na základe vyššie uvedených dôvodov mali za to, že prvostupňový súd nesprávne aplikoval ustanovenia zákona č. 180/1995 Z.z. a pri rozhodnutí vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci.

K odvolaniu navrhovateľov sa písomne vyjadrili odporcovia, ktorí uviedli, že právny stav nespôsobili oni, ale vznikol následkom rozhodnutia súdneho komisára pri dedičskom konaní. V zmysle spravodlivého riešenia sme chceli predmetné dedičstvo vyporiadať tak, aby nikto nemal pocit krivdy a žiadali odvolací súd, aby odvolanie voči rozsudku zamietol a tým v plnom rozsahu rozsudok potvrdil, alebo aby nariadil obnovu dedičského konania po poručiteľoch I. D. S. S. D..

Svoje vyjadrenie doplnili písomným podaním doručeným prvostupňovému súdu dňa 25.7.2011, v ktorom uviedli, že súd prvého stupňa v konaní o vydanie dedičstva nemôže konvalidovať nesprávny postup súdneho komisára pri vyporiadaní dedičstva nie len v okruhu dedičov ale aj v právnom postupe pri vyporiadaní. Prvostupňový súd postupoval v zmysle ust. O.s.p. vzťahujúcich sa na návrh podľa § 485 Občianskeho zákonníka a v súlade s hmotným právom upravujúcim vydanie bezdôvodného obohatenia a dedičské právo účastníkov konania, dostatočne zistil skutkový stav, správne vyhodnotil výsledky vykonaného dokazovania a dospel k správne právne záveru. Nakoľko súd v konaní postupuje podľa zásad pre vydanie bezdôvodného obohatenia, je povinný rešpektovať a aplikovať právny poriadok platný v čase vyporiadania (t.j. vydania bezdôvodného obohatenia). Z ohľadom na túto skutočnosť bol prvostupňový súd povinný akceptovať a pri rozhodovaní brať do úvahy zák. č. 180/1995 Z.z., ktorý v §§ 23 a 24 obsahuje kogentné ustanovenia pre rozdelenie poľnohospodárskej pôdy. Na základe vyššie uvedených skutočností preto odporcovia navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny.

Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v napadnutom rozsahu podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., keď rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľov nie je dôvodné, keď prvostupňový súd správne zistil skutkový stav veci v zmysle § 153 ods. 1 O.s.p. a vec správne právne posúdil.

Predmetom konania je návrh navrhovateľov, ktorí sa titulom nároku na vydanie dedičstva podľa § 485 Občianskeho zákonníka domáhali určenia, že každý z nich je podielovým spoluvlastníkom v 3/19-ách, odporca 1./ je podielovým spoluvlastníkom v 3/19-ách, odporca 2./ je podielovým spoluvlastníkom v 4/19-ách, odporca 3./ je podielovým spoluvlastníkom v 3/19-ách nehnuteľnosti, parcely registra "E" evidovanej na katastrálnej mape s parcelným číslom 245/2 o výmere 4114 m² - orná pôda a parcely registra "E" evidované na katastrálnej mape s parcelným číslom 406/25 o výmere 10928 m², zapísané na liste vlastníctva Č.. XXX, E. E. D. T. J. L. J., T. Ú. Q. B., M. Q. B., M. J. L. J..

Podľa § 485 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak sa po prejednaní dedičstva zistí, že oprávneným dedičom je niekto iný, je povinný ten, kto dedičstvo nadobudol, vydať

oprávnenému dedičovi majetok, ktorý z dedičstva má, podľa zásad o bezdôvodnom obohatení tak, aby nemal majetkový prospech na ujmu pravého dediča.

V zmysle citovaného ustanovenia ak teda po právoplatnom skončení konania o dedičstve vyjde najavo, že oprávneným dedičom je niekto iný než ten, komu súd (resp. notár) potvrdil nadobudnutie dedičstva, oprávnený dedič sa môže domáhať svojich dedičských práv. Voči nepravému dedičovi sa môže domáhať vydania majetku alebo časti majetku, ktorý z dedičstva neoprávnene nadobudol. Môže sa teda domáhať vydania akoby bezdôvodného obohatenia s tým, že tu neplatia premlčacie lehoty ustanovené na uplatnenie práv z bezdôvodného obohatenia. Oprávnený dedič môže uplatniť právo na vydanie dedičstva vo všeobecnej trojročnej premlčacej lehote, pričom v § 105 je osobitne ustanovený okamih začatia jej plynutia. Trojročná premlčacia lehota začína plynúť dňom, kedy rozhodnutie o dedičstve, ktorým sa dedičské konanie skončilo, nadobudlo právoplatnosť. Zo zásad pre vydanie bezdôvodného obohatenia vyplýva, že nepravý dedič musí vydať všetko, čo z dedičstva nadobudol, a to predovšetkým in natura. V prípade, keď to nebude dobre možné, napríklad preto, lebo nepravý dedič veci, ktoré tvorili predmet dedičstva, už previedol na iného alebo ich zničil, prichádza do úvahy ich náhrada vyjadrená v peniazoch (§ 458 ods. 1).

V konaní treba vyriešiť otázku právneho významu spočívajúcu v tom, či so zreteľom na ustanovenia § 22 až 24 zákona č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom možno pri rozhodovaní o návrhu oprávnených dedičov v zmysle § 485 Občianskeho zákonníka, ktorého predmetom je poľnohospodársky pozemok nachádzajúci sa mimo zastavaného územia obce, určiť vlastnícke resp. spoluvlastnícke právo aj s ponechaním podielov, výmery ktorých nedosahujú 2 000 m².

V záujme zamedzenia drobenia poľnohospodárskych pozemkov a lesných pozemkov nachádzajúcich sa mimo zastavaného územia obce možno pri prechode alebo prevode vlastníctva k nim postupovať len podľa tohto zákona (§ 21 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z.z.).

Ak tento zákon neustanovuje inak, nemôže na základe právneho úkonu alebo rozhodnutia súdu o vyporiadaní spoluvlastníctva alebo rozhodnutia o dedičstve vzniknúť rozdelením jestvujúcich pozemkov uvedených v § 21 ods. 1 pozemok menší ako 2 000 m², ak ide o poľnohospodársky pozemok, alebo pozemok menší ako 5 000 m², ak ide o lesný pozemok (§ 23 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z.z.).

Ak sa dedičia nevyporiadajú o dedičstve pozemkov uvedených v § 21 ods. 1 v súlade s podmienkami uvedenými v odseku 1, alebo ak v dôsledku týchto podmienok súd nemôže potvrdiť nadobudnutie dedičstva podľa dedičských podielov, súd rozhodne, že pozemky nadobúdajú dedičia, u ktorých sú najlepšie predpoklady na ich obhospodarovanie. Súd rozhodne aj o povinnosti nadobúdateľa pozemku vyporiadať sa s ostatnými dedičmi (§ 23 ods. 2 zákona č. 180/1995 Z.z.).

Podmienky uvedené v odsekoch 2 až 5 platia aj na vyporiadanie spoluvlastníkov, ak o ich vyporiadaní rozhodol súd (§ 23 ods. 7 zákona č. 180/1995 Z.z.).

Ak majú na základe právneho úkonu alebo rozhodnutia súdu o vyporiadaní spoluvlastníctva alebo rozhodnutia o dedičstve vzniknúť k jestvujúcim pozemkom uvedeným v § 21 ods. 1 spoluvlastnícke podiely, platia podmienky uvedené v § 22 a 23 (§ 24 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z.z.).

Účelom zákona č. 180/1995 Z.z. vo všeobecnosti je zamedzenie nežiaducemu stavu, ktorý spočíva v drobení poľnohospodárskych a lesných pozemkov. Dôvodom tejto právnej úpravy je snaha vedúca k zabezpečeniu funkčnosti poľnohospodárskej a lesnej výroby; preto v zmysle vyššie citovaných

ustanovení zákona č. 180/1995 Z.z. dochádza k obmedzeniu nielen vlastníkov takýchto pozemkov v podobe obmedzenia ich zmluvnej voľnosti v rámci ich právnych úkonov, ale aj k obmedzeniu súdu v spôsobe rozhodnutia či už v rámci konania o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, alebo v konaní o dedičstve. Toto obmedzenie spočíva v tom, že ani právnym úkonom vlastníka takejto nehnuteľnosti, ani rozhodnutím súdu, ktorý o takejto nehnuteľnosti rozhoduje, nemôže vzniknúť poľnohospodársky pozemok menší ako 2 000 m² a lesný pozemok menší ako 5 000 m².

Vychádzajúc z citovaných ustanovení zákona č. 180/1995 Z.z. a po súčasnom zohľadnení ustanovenia § 485 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vyvstáva do popredia otázka, či aplikáciou vyššie citovaných ustanovení zákona č. 180/1995 Z.z. nedôjde k obmedzeniu vlastníckeho práva, čo by v konečnom dôsledku mohlo znamenať rozpor najmä s článkom 20 Ústavy Slovenskej republiky a tiež aj rozpor s ustanoveniami iných medzinárodných dokumentov v otázkach práva vlastníť majetok a disponovať s ním. V odpovedi na ňu však treba vychádzať z toho, že ako Ústava Slovenskej republiky, tak aj medzinárodné dokumenty (najmä Dodatokový protokol k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd - čl. 1) umožňujú prijatie zákona, ktorým sa upravuje užívanie majetku, ak je splnený všeobecný záujem na prijatí takéhoto zákona. Keďže obmedzenia vyplývajúce z citovaných ustanovení zákona č. 180/1995 Z.z. nemajú povahu vyvlastnenia (lebo zasahujú do vlastníckeho práva len v podobe obmedzenej dispozície s ním), možno vyvodiť záver, že nie sú v rozpore s ústavnými zásadami upravujúcimi samotnú ochranu vlastníckeho práva. Rovnako nie je v rozpore ani s ustanoveniami upravujúcimi jeho obmedzenia, lebo je daná existencia verejného záujmu spočívajúca v nadmernom a neúnosnom stupni rozdrobenosti pozemkového vlastníctva v Slovenskej republike; tento stav si nepochybne vyžaduje obmedzenie ďalšieho drobenia poľnohospodárskej a lesnej pôdy nachádzajúcej sa mimo zastavaného územia obce a zabezpečenie funkčnosti poľnohospodárskej a lesnej výroby. Konkurenciu ochrany dispozičného práva vlastníka s predmetom vlastníctva so zabezpečením funkčnosti poľnohospodárskych a lesných pozemkov treba nepochybne vyriešiť v prospech zabezpečenia funkčnosti uvedených pozemkov, lebo v tomto prípade ide o ochranu verejného záujmu, ktorý prevyšuje individuálny záujem vlastníka, resp. spoluvlastníka veci.

Vychádzajúc z požiadavky, že jednotlivé ustanovenia zákona nemožno vykladať jednotlivo, ale vždy vo vzájomnej súvislosti s ďalšími ustanoveniami a tiež aj s ohľadom na cieľ príslušného zákona, možno vyvodiť záver, že obmedzenia vyplývajúce najmä z ustanovenia § 23 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z.z. sa vzťahujú nielen na pozemky uvedené v § 21 ods. 1 citovaného zákona (ktoré by mohli vzniknúť na základe právneho úkonu), ale aj na prípadný spoluvlastnícky podiel, ktorý by mohol vzniknúť buď na základe právneho úkonu alebo na základe rozhodnutia súdu.

Odvolací súd sa vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že ani pri rozhodovaní o návrhu oprávnených dedičov v zmysle § 485 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nie je možné určiť nové spoluvlastníctvo, pokiaľ na novovzniknuté spoluvlastnícke podiely prípadne výmera nižšia než 2000 m² (u poľnohospodárskeho pozemku), resp. výmera nižšia ako 5 000 m² (u lesných pozemkov).

Ak teda prvostupňový súd návrh zamietol z dôvodu, že vydanie dedičstva in natura nebolo možné a navrhovatelia nežiadali peňažnú náhradu, jeho rozhodnutie je vecne správne a odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny v zmysle § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že v tomto konaní plne úspešnému odporcom 1./, 2./, 3./ ich náhradu nepriznal, keďže tu absentoval ich návrh na priznanie náhrady trov odvolacieho konania v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.